

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

तमापतंतं संप्रेक्ष्य पांडवानां महारथं ॥ विव्याध दशभिर्बाणैः सर्वपारश्वैः शितैः ॥ १७ ॥ तं शिबिः प्रतिविव्याध त्रिशतानि शितैः शरैः ॥ सारथिचास्य भङ्गेन स्म
यमानो न्यपातयत् ॥ १८ ॥ तस्य द्रोणो हयान् हत्वा सारथिं च महात्मनः ॥ अथास्य स शिरस्त्राणं शिरः कायादपाहरत् ॥ १९ ॥ ततोऽस्य सारथिं क्षिप्रमन्यं दुर्योधनो दि
शत् ॥ स तेन संगृहीताश्वः पुनरभ्यद्रवद्रिपून् ॥ २० ॥ कलिंगानां मनीकेन कलिंगस्य सुतोरणे ॥ पूर्वं पितृवधा क्रुद्धो भीमसेनमुपाद्रवत् ॥ २१ ॥ स भीमपंचभि
र्विध्वापुनर्विव्याध सप्तभिः ॥ विशोकं त्रिभिरानच्छत्त्वजमेकेन पत्रिणा ॥ २२ ॥ कलिंगानां तु तं शूरं क्रुद्धो वक्रोदरः ॥ रथाद्रथमभिद्रुत्य मुष्टिना भिजघान ह
॥ ३२ ॥ तस्य मुष्टिहतस्याजौ पांडवेन बलीयसा ॥ सर्वाण्यस्थीनि सहसा प्रापतन्वै पृथक् पृथक् ॥ २४ ॥ तं कर्णो भ्रातरश्चास्य नामृष्यंत परंतप ॥ ते भीमसेनं नाराचैर्जघ्नु
राशी विषोपमैः ॥ २५ ॥ ततः शत्रुरथं त्यक्त्वा भीमो ध्रुवरथंगतः ॥ ध्रुवं चास्य तम निशं मुष्टिना समपोथयत् ॥ २६ ॥ स तथा पांडुपुत्रेण बलिना भिहतो पतत् ॥ तं नि
हत्य महाराज भीमसेनो महाबलः ॥ २७ ॥ जयरातरथं प्राप्य मुहुः सिंह इवानदत् ॥ जयरातमथाक्षिप्य नदन्सव्येन पाणिना ॥ २८ ॥ तलेन नाशयामास कर्ण
स्यैवाग्रतः स्थितः ॥ कर्णस्तु पांडवे शक्तिं कांचनीं समवास्तृजत् ॥ २९ ॥ ततस्तामेव जग्राह प्रहसन् पांडुनंदनः ॥ कर्णायैव च दुर्धर्षश्चक्षेपाजौ वक्रोदरः ॥ ३० ॥
तामापतंतीं चिच्छेद शकुनिस्तैलपायिना ॥ एतल्लवामहलकर्मरणे द्रुतपराक्रमः ॥ ३१ ॥ पुनः स्वरथमास्याय दुरावतववाहिनीं ॥ तमायां तं जिघांसंतं भीमं क्रुद्ध
मिवांतकं ॥ ३२ ॥ न्यवारयन् महाबाहुं तव पुत्राविशोपते ॥ महता शरवर्षेण च्छादयंतो महारथाः ॥ ३३ ॥ दुर्मदस्य ततो भीमः प्रहसन्निवसं युगे ॥ सारथिं च हयां
श्चैव शरैर्निन्येयमक्षयं ॥ ३४ ॥ दुर्मदस्तु ततो यानं दुष्कर्णस्यावचक्रमे ॥ तावेक रथमारूढो भ्रातरौ परतापनौ ॥ ३५ ॥ संग्रामशिरसो मध्ये भीमं द्वावप्यधावतां ॥
यथां बुपतिमित्रौ हितारकं दैत्यसत्तमं ॥ ३६ ॥ ततस्तु दुर्मदश्चैव दुष्कर्णश्च तवात्मजौ ॥ रथमेकं समारूढ्य भीमं चाणैरविध्यतां ॥ ३७ ॥ ततः कर्णस्य मिषतो द्रौ
णेर्दुर्योधनस्य च ॥ कृपस्य सोमदत्तस्य बाल्हीकस्य च पांडवः ॥ ३८ ॥ दुर्मदस्य च वीरस्य दुष्कर्णस्य च तं रथं ॥ पादप्रहारेण धरां प्रावेशयदरिंदमः ॥ ३९ ॥ ततः
सुतौ ते बलिनौ शरौ दुष्कर्णदुर्मदौ ॥ मुष्टिना हत्य संक्रुद्धो ममदं च न नदं च ॥ ४० ॥ ततो हाहा कृते सैन्ये दृष्ट्वा भीमं नृपाब्रुवन् ॥ रुद्रोऽयं भीमरूपेण धातं राष्ट्रेषु युध्यति
॥ ४१ ॥ एवमुक्त्वा पलायंते सर्वे भारतपार्थिवाः ॥ विसंज्ञावाह्य न्वाहान्न च द्वौ सहधावतः ॥ ४२ ॥